

II. Certum igitur est primo generaliter , si orbiculus ligneus aut lignum aliud quomodo cunque figuratum cujus spissitudo amplitudinem situlae non expleat, in fundo situlae H R I, mediante bacillo quodam aut aliâ ratione violenter detineatur, donec situla tota superinfusis aquis plena fuerit; tum lignum dictum sibi relictum, nec amplius violenter deten- tum , à fundo situlae ad aquæ summi- tatem usque attolli neque quiescere priùs quam hanc attigerit , quanta- cunque etiam aquarum altitudo fue- rit. Neque verò quidquam variat ef- fectus hic, si maxime orbiculus ligne- us K L M quam proximè adæquet si- tulæ fundum & amplitudinem , ita quidē, ut ejus diameter K M sit parti- um 61, qualium diameter vasis habet 62; scilicet etiam in hoc casu orbicu- lus, non obstante grandi aquæ cylin- dro, qui desuper ipsi incumbit, ad a- quæ summitatem enititur, ascenden- di libertatem nactus: Et hoc utrumque contingit salvo & in- tegro vasis fundo.

III. Quod si verò aperiatur fundus & fiat foramen, inquit *Vossius* de Motu marium p. 44. concinente *Moro* p. 363. & alibi passim Tom. I. Philos. utique jam non ascendet, sed premetur à cylindro aquæ superincumbente. Sed hoc assertum ita simpliciter ruditerque prolatum experientiae contrariari non semel deprehendimus. Cùm enim situlam adhibuissimus è cupro cylindricam, cuius diameter adæqua- bat tres pollices Rhinland. & 4. lineas, orbiculum verò ligne- um diametro sua duos pollices minus duabus lineis adæ- quantem, & foramen in fundo situlae fecissemus magnitudi- ne

Phæn. II.